

In een serie over de veilige kerk stonden we stil bij de sterken en zwakken in Romeinen 14.

Wat zijn er veel kerken! Veel verschillen! Bij elk nieuw verschil kan een nieuwe kerk ontstaan. In de tijd van Paulus bestond er maar één kerk. Maar binnen die kerk waren de verschillen immens. Het was gewoon wachten op de eerste scheuring.

Toch vindt Paulus dat helemaal niet vanzelfsprekend: dat je scheurt bij een verschil. In Rome bestaat de kerk uit Joden en Grieken. Paulus eindigt de brief aan die gemeente met de heilige kus.

De verschillen zijn soms heel zichtbaar. Wat eet je? Hoe ga je om met bijzondere dagen? Er zijn gelovigen (waarschijnlijk met een Joodse achtergrond) die geen risico's nemen. Zij schuifelen als het ware voorzichtig langs de trapleuning. Paulus noemt hen de zwakken. Sterk zijn degenen die zich vrijer durven te bewegen en die niet hechten aan bepaalde gebruiken.

Deze sterken hebben de neiging om de zwakken met argumenten te overtuigen. Doe dat maar niet – zo begint Paulus. Aanvaard elkaar.

De zwakken hebben de neiging om de sterken te veroordelen. Doe dat maar niet, schrijft Paulus.

De zwakken denken: Alles kan tegenwoordig maar! Maar zo kom je er niet!

De sterken denken: Wat een krampachtigheid! Maar je komt nog weleens zo ver als ik.

En wáár moeten we dan komen? En wát maakt dat je daar komt?

Bij de Heer?

We zijn van de Heer, schrijft Paulus. In leven en sterven. Christus is voor ons gestorven en weer tot leven gekomen. Mensen die onbereikbaar zijn voor elkaar, levenden en doden, zijn allemaal binnen zijn bereik. Als iemand belang hecht aan de zondag – laat hem. Als iemand dat niet doet – laat hem. Zolang je elkaar maar niet het zicht op Christus beneemt.

Uw geloofsovertuiging is een aangelegenheid tussen u en God, schrijft Paulus (vers 5 en 22). Een gezonde gemeente zou dus meningen vrij moeten durven laten. Zolang het zicht op Christus niet benomen wordt. Waar gaat het om in het Koninkrijk van God? Om eten en drinken en dagen? Om gerechtigheid en vrede en vreugde (vers 17).

Je voelt wel, over praktische verschillen kun je lekker discussiëren en elkaar proberen te overtuigen. Maar bij gerechtigheid en vrede en vreugde gaat het ineens om zaken van een veel grotere hoogte. Daar prát je niet over, daarover ben je het niet oneens – dat dóe je. Dat ontváng je van boven.

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Was er iets nieuw voor je in deze preek?
2. Paulus rekent zichzelf onder de 'sterken' (15:1). En jij? Waartoe neig je meer: oordelen (alles wordt tegenwoordig maar goedgepraat) of neerkijken (wat een krampachtigheid)?
3. Neem je in onze gemeente zichtbare verschillen waar? Zo ja, welke? Hoe kunnen we daar het best mee omgaan?
4. Hoe zie je dat voor je, een kerkenraad die meningen vrij durft te laten? Zijn er grenzen? Zo ja, welke zie je in Rom.14?
5. Over praktische verschillen kun je lekker discussiëren, op het chagrijnige af. Gerechtigheid mag je gewoon samen dóen en vreugde mag je samen viëren. Praat daar eens over door. Hoe ziet zo'n kerk eruit?
6. Voor wie meer wil: Hoe zou een mooi 'beleidsplan' eruit zien voor de ideale Anker gemeente à la Romeinen 14?